

- Jó, akkor hazamegyünk, és elhozzuk a Ma-csant.
- De a Jo-csan is kell! – Jo-csan viszont a kék színű plüssmaci.
- Jó, elhozzuk a Jo-csant is.
- És biciklivel akarok visszajönni!
- Jó, biciklivel jövünk vissza, rendben?
- És nem maradunk itt, csak egészen picit, amíg megesszük a tortát, amit adnak, és megesszük a szőlőt, amit mi hoztunk.
- Rendben, Juko, de akkor most már hagyd abba a sírást, jó?

Juko abbahagyta. Szelíd anyukája pedig kézen fogta, hazavitte, előszedte Ma-csant, Jo-csant, és az időközben felmerült újabb igényeknek is eleget téve hatalmas szatyorról állítottak be. Természetesen biciklivel, amit főleg anyuka tolt, mert az utca túl meredek a biciklizéshez.

Bizony, sok olyan eset van, amikor már az engedékenységükről világviszonylatban híres amerikai anyák is rég elfenekelték volna csemetéjüket, de a japán anyán a bosszúság, türelmetlenség semmi jele nem mutatkozik még.

Nemcsak verés nincs, hanem a japán kisgyereket nagyon ritkán szidják meg, és szinte sohasem kényszerítik akarata ellenére tenni. Az iskolában például az intő fogalma teljesen ismeretlen.

Mégis, a japán gyerekek jellemző vonása, hogy fegyelmezettek. Ha a mama a téren azt mondja a gyerekeknek, hogy gyere, menjünk, mert késő van, gyereke az esetek igen nagy többségében azonnal indul. Ha az óvodában az óvó néni bejelenti, hogy most foglalkozás lesz a teremben, azonnal jön az összes gyerek. Az iskolában a gyerekek minden reggel 8:15 és 8:45 között osztályukban ülve, egyedül várják a tanító nénit. Ilyenkor nincs kiabálás, verekedés, rohangálás. Halk beszélgetés van, és mindenki ül a helyén.

1. FELADAT:

Szívesen lettél volna kisgyerek Japánban? Válaszodat indokold a szöveg alapján!

2. FELADAT:

Melyik csoportba sorolnád ezt a szöveget?

- A) mese
- B) filozófiai esszé
- C) útmutató
- D) élménybeszámoló

3. FELADAT:

Milyenek találtad az állomáson történeteket? Magyarázd meg a válaszodat!
